

[Viggo Hauch.]

dagogiske afdelinger, finder man ikke, at man på forhånd bør afskære sig fra, at der kan ske udvælgelse på almindelig kvalifikationsbasis blandt de i betragtning kommende ansøgere.“

Jeg må naturligvis give det ærede medlem hr. Holger Eriksen ret i, at der på dette punkt ikke er så forfærdelig stor principiel forskel på flertallets og mindretallets opfattelse. Men vi har fra venstres side set sådan på det, at man i realiteten regner med, at det skal være pædagogerne, som skal være chefer, og vi opfatter det sådan, at den mellem-løsning, man har valgt, har man valgt af taktiske grunde for at imødegå kritik, der fra Ministeralforeningens side er kommet til orde. Derfor har vi fra venstres side sagt, at det var rigtigere fra starten klart at bekende kulør og sige, hvordan man regner med at forholdene skal være.

Det andet ændringsforslag, vi har stillet, går ud på at flytte de foreslåede administrationschefer fra 28. lønningsklasse ned i 27. lønningsklasse. Når vi har gjort det, er det en naturlig konsekvens af den stilling, vi har taget til lederspørgsmålet inden for direktoraterne. Jeg må måske også have lov at sige, at jeg ud fra en årelang erfaring i centraladministrationen tror med sikkerhed at kunne sige, at en ligestilling af chefer som den, der her er tale om, har været en dårlig løsning, og jeg tror, at man inden for erhvervslivet har den samme opfattelse. Men lad mig i samme åndedrag sige, at selv om der i forhold til lovforslaget, som det oprindeligt forelå — og sådan som flertallet går ind for det — foregår en flytning fra 28. til 27. lønningsklasse, betyder dette jo ikke, at man beskærer advancementsmulighederne for juristerne i undervisningsministeriet — tværtimod. Der skabes nemlig 3 advancementsstillinger i 27. lønklasse til afløsning af den ene departementschefstilling, som med tiden forsvinder, og derfor kan vi fra mit partis side ikke se det som en forringelse af advancementsmulighederne inden for undervisningsministeriet.

Endvidere indeholder vort ændringsforslag dette, at vi, for så vidt angår undervisningsinspektøren for gymnasieskolerne og statskonsulenten for ungdomsundervisningen, hvor der i det oprindelige lovforslag kun er forudset ét administrations-

kontor, går ind for at spare de 2 kontorchefer i 26. lønningsklasse, indtil vi ser, hvordan udviklingen bliver, og pålægge den administrationschef, der kommer i disse 2 afdelinger, pligt til at varetage også kontorchefens opgave. Nu kan selvfølgelig det ærede medlem hr. Holger Eriksen sige, at økonomisk har det hele ikke så stor en rækkevidde. Det er jeg for så vidt ikke uenig med ham i i betragtning af de store beløb, vi nu og da tager stilling til her i tinget, men af størrelsesorden drejer det sig vel om godt 100 000 kr. om året, og dette har efter vor mening også en vis ret, især når vi samtidig får en efter vor opfattelse sagligt rigtigere løsning.

Jeg føler trang til i den forbindelse at gøre opmærksom på, at det, der sker ved forslaget, blot er en overførelse af de pædagogiske institutioner, som nu ligger under undervisningsministeriet, så at de nu bliver en del af undervisningsministeriet. I de pædagogiske institutioner har, uden at nogen har haft noget at indvende, hidtil pædagoger været ledere, hvilket alle vel har fundet naturligt. Hvis man var gået den vej, som vel også kunne være kommet i betragtning, at man havde suppleret de nuværende statskonsulentembeder og undervisningsinspektøren med juridisk medhjælp, ville det prestigespørgsmål, som jeg betragter det hele som, ikke være opstået. I så tilfælde ville de jurister, der skulle have arbejdet i undervisningsinspektoratet og i statskonsulentstillingerne, være blevet underlagt pædagogerne.

Netop fordi jeg også, støttet af den ledende artikel, der i dag står i Politiken, har en fornemmelse af, at det mest har været prestigemæssige grunde, der har været afgørende i denne sag, kan jeg ikke undlade at sige, at det må være sådan, at de meget højt kvalificerede juridiske embedsmænd, vi har såvel inden for staten som inden for den kommunale administration, må finde sig til rette med ikke-jurister som chefer, og så vidt jeg ved, finder de sig fuldt ud til rette ved at have ministre og borgmestre, som ikke er jurister.

Når venstre anbefaler de ændringsforslag, som vi her stiller, vil jeg gerne, da det fra forskellig side har været fremført, at undervisningsministeriet skulle være et rigtigt sted at begynde rationaliseringen med inden for